

Af *økonomiministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, V, KF, CD, RV og KRF):

9) Det under nr. 24 foreslåede § 257 b, stk. 5, udgår.

Af et *mindretal* (SF), tiltrådt af et *mindretal* (DF, EL og FRI):

10) I den under nr. 24 foreslåede § 257 b affattes stk. 6, der bliver stk. 5, således:

»Stk. 5. Pengeinstituttet skal udarbejde retningslinjer for, i hvilket omfang kundeoplysninger kan videregives. Retningslinjerne skal være offentligt tilgængelige og skal, når samtykke meddeles, jf. stk. 4, udleveres til kunden sammen med en genpart af den skriftlige samtykkeerklæring.«

Af *økonomiministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af EL og FRI):

Til § 2

11) I stk. 1 ændres »1. april 2000« til: »1. juni 2000«.

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Ændringen er en konsekvens af den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede affattelse af lovens § 6.

Til nr. 2

Ændringen er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 3

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 2, hvor lovens §§ 16 og 18 foreslås ophævet.

Til nr. 4

Under behandlingen af nærværende lovforslag er det kommet frem, at der er sket et skred i begrebet »sædvanlige kundeoplysninger«. Derfor præciseres indholdet af bemærkningerne til 1989-lovforslaget, hvorved bestemmelsen indførtes, nu i selve lovforslaget. Således medfører ændringsforslaget, at den oplysning af oplysninger, der findes i ministerens bemærkninger til nærværende lovforslag, bortfalder. Det er herefter kun de oplysninger, som udtrykkeligt er defi-

neret som sædvanlige i bemærkninger til 1989-loven, som kan anses som sædvanlige kundeoplysninger. Endvidere foreslås det, at sædvanlige kundeoplysninger ikke må anvendes til markedsføring og rådgivning.

Til nr. 5

§257 b, stk. 2, er en videreførelse af den hidtil gældende § 258, stk. 1, 3. pkt. Af bemærkningerne hertil fremgik følgende om bestemmelsen om sædvanlige kundeoplysninger:

»Det anføres i betænkning 1108/1987 om brancheglidning, at når der etableres finansielle koncerner, opstår der særlige problemer i relation til denne tavshedspligt, idet de enkelte dele af koncernen vil være interesserede i at kunne anvende oplysninger, der findes i andre dele af koncernen. Når der er tale om oplysninger, der befinder sig i samme koncern, vil overholdelsen af tavshedspligten ofte vanskeliggøres af, at selskaberne kan have lokalefællesskab, fælles personale og fælles bogføringssystemer. Det anbefales derfor i betænkningen at lempe tavshedspligten, så den tilpasses de faktiske tilstande.

Tavshedspligten efter § 258 forhindrer endvidere en effektiv udnyttelse af fælles kapacitet, herunder navnlig edb-systemer, i finansielle koncerner, som ofte netop er etableret med henblik på gennem stor- og samdriftsfordele til opnå en reduktion af omkostningsniveauet.

Endelig erindres, at lovens § 8 kræver, at livsforsikring og anden forsikring ikke drives i samme selskab. Det er ikke rimeligt, at investorbekyttelseshensyn på denne måde får konsekvenser for koncernens forretningsmuligheder.

På den baggrund foreslås det, at sædvanlige kundeoplysninger kan udveksles mellem selskaber i en finansiell koncern, der er underlagt samme tavshedspligt som forsikrings-selskabet selv. Sådanne oplysninger kan være almindelige stamoplysninger (forsikringstagerens navn, adresse, stilling m.v.). Endvidere kan der være tale om oplysninger af økonomisk karakter (forsikringernes art, antal og størrelse). Oplysninger om præmiebetaling til brug for kreditværdighedsundersøgelser vil også kunne meddeles.«

Af bemærkningerne fremgik desuden følgende om samspillet med registerlovgivningen:

»Det bemærkes, at samkøring af koncernselskabers registre eller videregivelse af oplysninger om forsikringstager til brug ved markedsføring tillige reguleres af bestemmelserne i § 4,